

ת"פ 735/11/21 - מדינת ישראל נגד אסף רוח

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 21-11-735 מדינת ישראל נ' רוח(עציר)
בפני כבוד השופט שלמה בגין
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות חיפה
נגד
הנאשם
אסף רוח
באמצעות עו"ד יובל קגן מטעם הסנגוריה
הציבורית

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין:

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בביצוע העבירות הבאות:

פציעה כשבירין מזון - עבירה לפי סעיף 339 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; איוםים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי הכרעת הדין, בין הנאשם לבין גיל ביטון (**להלן: "המתלון"**) קיימת היכרות קודמת, ועד למועד הרלוונטי לכתב האישום היו חברים-מכרים. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגorer המתלון בדירה ברחוב הלוחמים 108 עתלית.

ביום 27.10.21 סמוך לשעה 16:45, הגיע הנאשם אל חצר ביתו של המתלון, כשהוא מחזיק בידו השמאלית, סכין מטבח בעלת להב של כ-10 ס"מ (**להלן: "הסכין"**), ובידו הימנית, החזיק רובה צלילה, הטען בחץ פלאה המשמש למטרות דיג (**להלן: "רובה הצלילה" או "חץ הדיג" בהתאם**).

בנסיבות אלה, עת היה הנאשם בחצר ביתו של המתלון, החל לצעוק אל עבר המתלון, שעמד אותה עת במרפסת הבית יחד עם רעייתו הגב' קרינה ביטון, והפציר בו כי ירד למיטה. לאחר מכן, עזב הנאשם את המקום, באופן שיצא את החצר, והחל ללכת לכיוון ביתו ברחוב האلون. בעקבות המתוואר, ירד המתלון לחצר, הנאשם חזר לחצר, תוך שהוא מכוען את רובה הצלילה הטען בחץ הדיג, לכיוון המתלון, וירה את החץ אל עבר המתלון. החץ שנורה פגע בידו הימנית של המתלון.

כתוצאה מהפגיעה המתוארת לעיל, נפגע המתלון באופן הבא - נגרמו לו 2 פצעים באמת ידו הימנית בקוטר של 1 ס"מ, הגבלה בהנעת שורש כף יד ימין, קושי בהזנת אכבות יד ימין, ורידת בתחשפה באכבות יד ימין. המתלון פונה באמצעות אמבולנס לבית החולים רמב"ם, שם טיפולו בפצעיו.

בהמשך לארוע וחלוקת מהטיפול בו, הגיעו למקום השוטרים פרק' עומר גושן (**להלן: "השוטר עומר"**, רס"מ אנדרי)

עמוד 1

צדוק, סמ"ר בן הרוש דניאל, רס"ר יעקב דוד (**להלן: "השוטרים"**), ובמהלך מעצרו של הנאשם והכנסתו אל תюр הניתת המשטרתית, אמרו הנאשם על השוטרים באומרו:

"אני אנקה את כל עתלית מסמים כל מי שמקור סמים אני אז... אותו, אתם לא אשימים הבית משפט כובל את הידיים שלכם, אני גם בלילה אנקה את עתלית עד שאף אחד לא י מקורפה סמים" "תן לי לעשות את המלחמה, עד מדינה אני לא אהיה, נראה לכם, חנקתם אותי בחלוון תכבודו אני אכבד, עדיף לכם להרוג אותי בתחנה, يا מניאק يا אחו שרמוטה, אני יודע מי ממקור סמים ומני לא במקומות שתזרמו איתי".

עוד אמר: "אניERAה להומו הזה גיל וואו זה רק התחלה מי שמקור סמים לילדים אני אז... את אמא שלו, תשאיר לי את זה, תשחרר אותו מאזיקים אני שובר את כולם, אני שועל אני מסטול עכשו לנו לי לעשות את העבודה אני יודע מה אני עושה אני לא אבוא סתם".

ובהמשך אמר לשוטרים: " אני אז... אתם אנחנו נפגש אני אבוא מתחת לבית שלך".

בשלב זה משהגעה אמו של הנאשם אל המקום והתבקשה על ידי השוטר עומר להתרחק מן הניתת, אמרו הנאשם על השוטר עומר באומרו לו:

"יא בן ז... יא הוועו עכשו זה אישינו בינינו כשאני יצא אני אגמר אותו יא בן ז...".

בהכרעת הדין נקבע, כי במשיו כמתואר לעיל, פצע הנאשם את המתלון שלא כדין באמצעות רובה צלילה שהינו נשק קרב, בכך שירה לעברו חז הדיג פגע ופצע אותו כמתואר, וכן החיזק את הסיכון המתלון והשוטרים.

תיק ה不小心:

בנוספ', צירף הנאשם את ת"פ (טבria) 7730-11-21, בו הודה והורשע בעבירות אויומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי העובדות של התיק המצורף הנאשם, בתאריך 20/11/2017 הינו אסיר בכלא צלמון, עבד במתפירה.

בעקבות אירוע אלימות קודם, מנהל המתפירה رس"מ דורון הורה לאסירים "שאף אסיר לא יעשה בלאנן וישחק אותה גבר במפעל ושכל אחד יתעסוק בעבודתו".

בתגובה אמר לו הנאשם "לא אתה גבר, אתה קוקוסינל", ועל כן הוציא מחוץ לאגף, או אז, נצמד הנאשם לפני של رس"מ אזרן, אמר לו, "אני אפשר אותו בחוץ ויז... אותו וגם אשלח אנשים לזה... אותו".

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם (ג/1); שני מאסרים מותנים ברי הפעלה (סת/2); פלט מאסרים (ג/2).

ב"כ הנאשם לא הגיע ראיות לעונש.

העידו עדיו אופי לעונש, יותר או עד היישוב עתלית, שיבח את השתקמותו ותפקודו של הנאשם בקהילתו. מסר שניתנה לו אפשרות להפועל דוכן בעתלית והוא מתפרק יפה. אמו ובנו של הנאשם, העידו על הנאשם כadam, כבן וכאב, הם מסרו כי מדובר באדם ערבי, מסור למשפחה, אב אהוב ואדם טוב. כל העדים הכבירו מילימ על פועלו ועל אישיותו של הנאשם וביקשו שבית המשפט יקל בעונשו.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על החומרה הרבה שבאיורע, במסגרתה עשה הנאשם שימוש בנשק קרב, תוך שהוא פוצע את המתلون בחץ פלדה שנורה מרובה הצלילה. נטען, כי מדובר בסנס שהמתلون לא נפגע בצורה קטלנית, לו היה נפגע באיבר אחר, משמעותי יותר בגופו. נטען, כי הנאשם תכנן את האירוע, תוך שהוא מגיע לבית המתلون מציד בסדין ורובה צלילה טעון בחץ, ותוך שהוא מפיצר במתلون לרדת למיטה. בנגדו לטענותו של הנאשם, נדחתה טענתו, כי היה במצב שחרותי שפגע משמעותית בהכרתו, אלא הוא הבין היטב את הפסול שבמעשיו. בנוסף, אף איים על שוטרים שמילאו תפקידם כחוק ואיים על המתلون.

אשר לעברו של הנאשם, הופנה בית המשפט להרשעותיו הקודמות בעבירות איומים, סמים, רכוש ואלימות, לקיום של המאסרים המותנים ברி הפעלה, ולהעדך חוות דעת שיקומית בעניינו.

לאור הנسبות, נטען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נع בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל, ויש מקום את העונש במרכז המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנים במצטבר לעונש שיוטל עליו בגין תיק זה, ובנוספ, מאסר מותנה מרתייע, ופיצוי לנפגעי העבירה בשני התקדים בהם הורשע הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגיש, כי אין חולק על חומרת האירוע, אך יחד עם זאת, יש לבחון את האירוע על רקע נסיבותו, והגמ שבית המשפט לא קיבל את הטענה, כי הנאשם היה במצב שחרותי עזbern לביצוע העבירות, עדין יש לזכור, כי מדובר בנאשם שהוא נתן תחת השפעת אלכוהול, וכן קיימת לשיטתו קרביה לסיג האחריות הפלילית, מטעמי שקרים.

עוד נטען, כי המתلون עצמו הבahir בעדותו כי הוא לא סובל מנזק משמעותי בעקבות האירוע.

באופן כללי, נטען כי מדובר בנאשם אשר מבקש לחזור למצב, ההתנהלות באירוע אינה משקפת אותו כadam, מדובר באדם ערבי, אשר עשה כברת דרך שיקומית, בית המשפט הופנה בעניין זה לדברי עדי האופי.

בסוף דבר, ביקש הסניגור להסתפק בענישה מתונה, אשר ככל הנימן תסתפק בתוקופת מעצרו של הנאשם.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשםלקח אחריות מלאה על מעשיו (לראשונה, לאחר ובחר לא להעיד במשפט ההוכחות). הוא הסביר, כי בשל העובדה שהוא מספר אנשים שהשתמשו בסמים בשכונה שלו, הוא הגיע בצורה מאוד קיזונית. לדבריו, הוא עבר תהילך ארוך של ניקיון מהסמים, וכן ראה בחומרה את השימוש בסמים בסביבתו. הוא תיאר את קורותיו כיצד במשך 13 שנה בהן היה מקור, היה מנודה מהמשפחה, מצבו הכלכלי היה בכיר רע, הוא ראה במתلون, כמו שבא בנסיבות להכשיל אותו, על ידי הפטת הסמים בסביבתו, טען שלא התכוון לפגוע בו.

דין והכרעה עונשית:

הairyous עליהם נוטן הנאשם את הדין, בתיק זה ובתיק המצורף, הינט שני איירועים נפרדים, שונים, נבדלים זה מהו, במקומם ובזמן, אך הוואיל והצדדים טוענו באופן מרכז לשני האירועים, גם בית המשפט יתיחס לאירועים כאירוע אחד, יקבע מתוך אחד, בגין יגזר עונש כולל אחד לכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

אין צורך להזכיר מיללים אודות החומרה הרובה שיש במעשהיו של הנאשם, כאשר לחש נשק קר, רובה צלילה טוען בחץ פלדה, וסכין מטבח, יצא ופגע במתלון, ובנוסף, כאשר הגיע המשטרה, איים על השוטרים והמתلون. בתיק המצורף, איים על סוחר שב"ס בתוככי הכלא.

מעשה הפגיעה פגע בשלמות גופו של הנפגע, האייםים פגעו בשלותם של המתلونים המאויימים. רמת הפגיעה היא גבוהה למדי, נוכח אופי המעשים.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

כלל, רמת הענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש בנשך קר, כדוגמת סכינים או מכשירים פוגעניים אחרים, הינה גבוהה, נוכח הפטונציאלי הקטלני הטמון בשימוש בכלים כאלה, וכן לצורכי הרתעה והגנה על הציבור, בעיקר נוכחה האלימות הגוברת והולכת ברוחות.

יפים לכך דברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 8583/96 **מדינת ישראל נ' בן מנחם חולין**, שם קבע בית המשפט העליון:

"אמרנו לא פעם כי מי שדעתו קלה בעשיית שימוש בסכינים ובמכשירים חבלניים דומים, ראוי כי יענש במאסר ממשי, לתקופה ארוכה. משפט הבכורה בסוג זה של עבירות, חייב להינתן לצורכי הרתעה ולשיקולי ההגנה על הציבור, וההתחשבות בנסיבותיהם של העבריינים אינה יכולה להיות אלא משנית".

להלן סקירה קצרה, אך לא ממצה בעבירות מסווג זה:

ר"ע"פ 3842/21 **גודיב נ' מדינת ישראל** (3.6.21) - המבקש הורשע בעבירה של פגיעה בנסיבות חמירות כשההעברי נושא נשך קר. באותו מקרה הגיע המבקש למועדן בו עבדה בת זוגו, המתлонנת, כשהוא בגילוף, רכש בקבוק בירה מזכוכית ממנו שתי לסירוגין, ובלב מסויים, לאחר שהתעמת עם המתлонנת מילולית על רקע חשו כי היא בוגדת בו, נטל את הבקבוק והשליכו לעברה בעודה בגבה אליו. הבקבוק פגע בראשה של המתлонנת וכתוכאה מכך נגרם לה חתק מדם בקרקפת והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים. לתק זה צורף תיק נוספים בעבירה של היזק לרכוש לאחר שהואשם המבקש כי על רקע ויכוח על שימוש בדרך בטעות במראת צד של רכב וגרם לכך שנשברה ונתלה ממנה. בית המשפט השלים הטיל על המבקש 13 חודשים מאסר בפועל. ערעוריו של המבקש בבית המשפט המחוזי ובבקשת רשות

הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.21) - המבוקשת הורשעה בעבירות איומים ופצעה בנסיבות מחמירות. באותו תיק מדובר על מבקשת שאימה על המתלוננת ברצח, לאחר שזו הוכתה על ידי בנה של המבוקשת וביקשה את עזرتה. המבוקשת אחזה בחולצתה של המתלוננת ושרהה בסכין בפניה ובבית החזה. בית המשפט השלים קבע מתחם בין 8-20 חודשים מאסר, עמד על מידת המסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנה לפי הערכת שירות המבחן, ודחה את המלצה האחרון להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. על המבוקשת נגזרו שנת מאסר בפועל הצדדי למתלוננת. ערעורה לבית המשפט המחויז נדחה וכן גם הבקשה לרשות ערעור.

רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.21) - המבוקש הורשע בעבירה פצעה בנסיבות מחמירות. בעת ששאה בקיוסק בעיר נתניה הגיע אליו המתלונן, דחפו והפלו ארצתה. המבוקש בתגובה אחז בחוץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחר מכן, וזכיר אותו בבטנו, באופן שהסביר לו שני פצעי דקירה. בית משפט השלים קבע מתחם בין 8-20 חודשים מאסר, ממנו מצא לחזור לקולה על רקע המלצה שירות המבחן (חרף הרשעה קודמת של המבוקש בגין ריצה מאסר בפועל בן 8 חודשים), וגורר על המבוקש 6 חודשים מאסר בעבודות שירות הצד צו מב奸 ועונשים נלוויים. **בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה**, קבע כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם צריך להיות 12 חודשים: "בשים לב לנזק שנגרם למתלונן בפועל, כמו גם לפוטנציאלי הנזק אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מדקירתו פגמים באוזר וניש בגוף" - הרי שקיים צורך בהעברת מסר עוני מרטיע", אך מכיוון שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדיון, הסתפק בהחומרת עונש המאסר בפועל לכדי 10 חודשים. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.19) - המבוקש הורשע בעבירה של פצעה כשהערבי נושא נשך קר וUBEIRA של איומים. המבוקש ذكر את המתלונן בעודו קטין, באמצעות חוץ חד בגוף ובפניו, הטיח לבנה בראשו, והشمיע איומים כלפיו וככלפי חבריו. זאת, על רקע מסרונים ישנים שליח חברו של המתלונן לבת זוגו של המבוקש באותה העת. כתוצאה לכך, נזקק המתלונן לטיפול רפואי ותפרים רבים. בית-משפט השלים גזר עליו 27 חודשים מאסר בפועל ועונשים נוספים בהם פיצוי בסך 30 אלף ש"ח. ערעור שהגיע לבית-המשפט המחויז נדחה, וכן גם בקשה לרשות ערעור לעליון.

רע"פ 4574/17 ابو עראר נ' מדינת ישראל (23.8.17) - המבוקש הורשע לאחר שמיית הוכחות בביצוע עבירות איומים ופצעה כשהערבי מזין, בכך שעלה רקע מחלוקת עם המתלונן ذكر אותו המבוקש בסיכון בשוק רגליו השמאלי, באמצעות ידו השמאלית, בסימון לכפות ובבטנו. כתוצאה לכך איבד המתלונן את הכרתו ופונה לבית חולים, ונגרמו לו פצע באורך 4 ס"מ באמתו השמאלית, פצע באורך 2 ס"מ בירכו ופצע בבטנו. בית משפט השלים קבע מתחם ענישה בין 10-36 חודשים מאסר, ועל רקע עברו הפלילי המכובד של המבוקש והתרשםותו שלילית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-15 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. ערעורו נדחה, וכן גם הבקשה לרשות ערעור.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 13-06-59808 מדינת ישראל נ' עלא אלפא (2013) - שם נדון נאשם, בן 22 ונודר עבר פלילי, שהורשע בעבירה של פצעה כשבעריין מזין. באותו מקרה, הנאשם, לאחר ששתה מסר

כוסות של משקה אלכוהולי, ניגש אל המתלון, אשר ישב על ספסל בגין ציבורי, ביחד עם ידידתו, וביקש ממנו לסור עימו הצדה מאחר שהוא רוצה לשוחח עימו. משנعواו המתלון לבקשתו, שאל אותו המשיב מדוע הוא עונד עגילים והאם הוא "הומו". כאשר המתלון השיב לו שאין זה עניינו, אחיז המשיב בחזקה במכנסי המתלון והפסיק אותו בכח מגפו, תוך שהמתלון דוחף את המשיב מעליו. בתגובה לכך, תקף המשיב את המתלון באמצעות שבר זכוכית שאחז בידו וגרם לחתקר בין שני עינויו של המתלון, במצחו ובאפו. כתוצאה מתלון באמצעות שבר זכוכית שאחז בידו וגרם לחתקר בין שני עינויו של המתלון, במצחו ובאפו. בית מכך נגרמה למתלון פציעה בדמות חתכים ותלישת עור באורך של 5 ס"מ במצחו ועד גשר האף. בית משפט השלום קבע מתחם עונייה הנע בין 18-6 חודשים מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית משפט המחווי קיבל את ערעור המדינה. כב' השופטת ת. נתנאלי שרון קבעה, כי מתחם העונייה שנקבע אינו ראוי, וכי המתחם מחייב רשות הראוי בנסיבות המקרה נع בין 6-12 חודשים מאסר. עד קבעה כי ראוי היה להטיל על הנאשם עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, אולם רק משום שערצתה הערעור אינה מזכה את הדיין, הסתפק בית המשפט המחווי בהטלת 12 חודשים מאסר. יצין כי כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא שצירף דעתו לעמדתה של כב' השופטת ת. שרון-נתנאלי, הסכים לעמדה זו, וסביר כי מדובר בתוצאה שמקלה עם המשיב.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר באירוע שאי אפשר להפריז בחומרתו, במסגרתו הגיע הנאשם לחצר ביתו של המתלון, כשהוא מצוי ברובה צלילה טעון, עם חז פלדה בקנה וכן סכין מטבח בעלת להב של כ-10 ס"מ, הפzier בו לרדת למיטה, כשהאהרון היה אוטה עת עם אשתו במרפסת. המתלון אכן ירד למיטה, או אז חזר הנאשם לחצר, כיוון עליו את רוחבה הצלילה, ויה חז דיג מרובה הצלילה, שפגע בידו הימנית של המתלון וגרם לו לפציעה המגבילה את תנועת כף ידו.

בהתຽת הדיין הגיע בית המשפט את דבריו של הנאשם, אשר מהיחס ושיחזר בפני החקור כיצד ירה את החץ לעבר המתלון. הנאשם אמר, כי הוא כיוון לידי של המתלון, וירה שלא על מנת לפגוע בו, אך אין לקבל זאת כנסיבות להקלת, שכן אין חולק אפילו לגישת הנאשם, כי הוא אכן ירה ל עברו של המתלון, וכי שביר צוין לעיל, אם חלילה היה סוטה החץ לעבר מרכז גופה של המתלון, כי אז התוצאה הייתה יכולה להיות קטלנית.

יצין בהקשר אחרון זה, כי אשתו של המתלון שנכחה במקום כאשר הנאשם ירה את החץ בבעל, מסרה כי: "**אسف (ה הנאשם - ש.ב.) הוא בא, כיוון את הרובה חיצים על גיל (המתלון - ש.ב), הוא בא לירות בו, וירה למעשה...הוא ממש כיוון אלינו את רובה החיצים**" (ת/28, שורות 13 - 14 ושורה 3 בעמ' 3 לחרקתה).

אשר לגרסת המתלון, אינני נותן משקל להגדת האירוע, כפי שבאו לידי ביטוי הדברים עדות המתלון. ניכר היה כי המתלון חשש וחוזר בו מהדברים שמסר בעדותו, מטעמים זרים, מכל מקום, מכלול הראיות המשמעותי שהונח לפני בית המשפט, כולל סרטונים, מדובר קטגורית לחובת הנאשם.

על כל אלה יש להוסיף, את האיומים שהשמעו הנאשם על המתלון ועל השוטרים שהגיעו למקום, תוך שהמתלון אינו ירא את השוטרים. גם בתיק המצורף השמעו הנאשם איומים כלפי סוהר בתוככי הכלא בעודו אסיר.

לאור האמור בתיק המצורף ובאמור בגין הדיון במאסרים המותנים, נראה כי דפוס התנהגות אלים ומאים זה של הנאשם, הם חלק מקווי אופי המאפיינים את התנהלותו הכוחנית והאלימות של הנאשם.

מעשי של הנאשם גרמו לנזק למתלוֹן שנפגע מהחץ שנורה עליו, למתלוֹן נגרמו שתי פציעות באחת ידו הימנית, בקוטר של 1 ס"מ, נגרמה לו הגבלה בתנועת כף יד ימין, קושי בהזנת אכבות יד ימין וירידה בתחושה ביד ימין.

אין לקבל גם את המניע הטהרני, כביכול, של הנאשם, אשר מסר כי מדובר היה במיל שמייצג סמים ברחוב, והוא (ה הנאשם) כמו שנגמל מסוימים, ראה בכך איום על בטחונו ושלוותו, ועל כן, فعل כפי שפועל. לאיש אין את הזכות ליטול את החוק לידי, ובטע לא הזכות ליטול נשך קור לידי, נכון אותו לעבר אדם אחר, ולפוגע בו כפי שפוגע הנאשם במתלוֹן.

זאת ועוד, חומר הראיות מלמד על تعוזתו של הנאשם, אשר נצפה בסרטונים שהוצגו בשלב הראיות, מטהלך לו ברוחבות היישוב עתלית עובר לתקיפת המתלוֹן, בzychיות הדעת, כשהוא מחזיק בידי אחת את סכין המטבח, ובידי השנייה את רובת הדיג, לאור יום, לעיני העוברים והשבים. מיד לאחר מכן, פנה ופגע במתלוֹן, לעיניהם המשתחות של הנוכחים במקום, לרבות אשתו של המתלוֹן, אשר נחרדה מהפגיעה בבעלה.

התועזה שהפגין במעשיו, האיים שהשmissiveו של הנאשם, מצטרפים לחומרת מעשיו של הנאשם, ומלמדים על דפוס התנהגותם פוגעני, אשר איןו ירא לפוגע בזולתו לאור יום, באמצעות נשך קור, לעיני הציבור, ואיןו ירא מהחוק ומאנשי חוק.

לא מצאתי כי ניתן לקבל את הטענה כי ישנה קרבה לסייע לאחריות פלילתית מטעמי שכורות. בהכרעת הדין הובאה הנמקה מפורטת לכך, ובין היתר נקבע כי לא רק שלא הובא בدل ראייה התומך בכך, אלא שה הנאשם הראה באירוע כי היה מכוון מטרה ומודע היטב במעשיו.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם את מכלול הנסיבות, נع בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מוותנה הולם ופיצוי למתלוֹנים.

אין בפני בית המשפט ראיות המצדיקות סטייה לקללה ממתחם העונש ההולם, ואף אין בסיס לחרוג לחומרה ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

יש להתחשב בהשפעת הנאשם על הנאשם ועל משפחתו, ובכך שבסתופו של יום, לאחר שנשמעו הראיות, היכה הנאשם על חטא, מסר שהוא נוטל אחריות על מעשיו והבין לשגגה.

עוד יש לנקח בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם, שהיא מכור שנים רבות לסמים, והשתקם, וכן את הדברים החמים שמסרו עדיו האופי אודות הנאשם.

יש לנקח בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות החקירה, בפניהם הודה ושיחזר את האירוע בפני השוטרים.

עברו הפלילי של הנאשם מחזק שלוש הרשעות קודמות. ב-2020 נפתח בין היתר והורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, במרץ 2021 נפתח שוב על עבירות איומים והחזקת סמים לצריכה עצמית.

נסיבות נוספות לצורכי מיקום העונש במתחם (סעיף 40 יב לחוק העונשין):

האינוים של הנאשם, הוסיף על חומרת המעשים, ומלמדים על מי שאינו יראה את אופי החוק, ודרך האינוים וכוח הזרוע מלאו את התנהלותו, בעוד גם מהתקיק המצורף, ומהמאסרים המותנים שצורפו לעונשו של בית המשפט, ובעיקר אפונה לעובדות כתוב האישום בתיק המצורף ת"פ 7730-21-11; לעובדות כתוב האישום בת"פ 18195-05-19; ולעובדות כתוב האישום בת"פ 16690-08-20.

העונש המתאים (סעיף 40 יד (2) לחוק העונשין):

בשים לב לחומרה הרבה העולה מעשיו של הנאשם, אשר כללו שימוש ברובה ציללה, ירי ממנה ופציעת המתלון באופן שנפגע, להחזקת סכין מטבח גדולה, להתקפה שלוחתץ הרسن באור יום על המתלון, לאחר שהתחלך בעיבورو של היישוב שבו מחזיק את הסכין ואת הרובה, לאינוים שהשמי הנאשם לא נושא מרות ללא יראה, תוך איום לפגיעה בהם, ולהתנהלוותו האלימה הנפרשת על פני שנים ארוכות, בעוד מהרשעותיו ועובדות כתבי האישום המונחים בפני בית המשפט, מן הראו למקם את העונש במרכז מתחם העונש ההולם, נוכח מידת האשם הגבוהה שאפיינה את הנאשם בביצוע המעשים, ועל מנת שהעונש יהלום את מעשיו הכלולים של הנאשם, אשר בוחר ולא בפעם הראשונה, לפטור את עניינו בכוח הזרוע ובאלימות יתרה, ללא יראה מהחוק.

על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי וברור הן כלפי הנאשם הספציפי, והן כלפי הציבור בכלל, כי תהיה אפס סובלנות כלפי אלה הבוחרים להဏה אליהם בכח הזרוע והסכין, וכי מי שיורשע בעבירות דומות, ייתן את הדין על אף שיענש בחומרה. ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בעניין **ביתאנו** לעיל על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט י. אלרון) המדברים بعد עצמן:

"על בתי המשפט להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות מעין אלו, ולשלוח מסר מרתייע כלפי העונש הראו בגין עבירות אלו הוא מאסר בפועל מאחריו סורג ובריח רע"פ 7645 כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנוב] בפסקה 7 (18.11.2020)]."

עוד ראו דבריו של המשנה לנשיא (בדימוס) מ' חשיין, בע"פ 8314/03 רג'אח שיחד בן עוד נ' מדינת ישראל (7.6.2005) (הדגשות שלי - ש.ב.):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הcenteua במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברוחבות ובבתים, ותרומה זו תמצוא את ביטויה בעונשים החמורים שהוא עליהם על בית-המשפט לגוזר על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. علينا למוד את הרחמים שבilibnu כמידה הרואה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידען הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות ישא בעונש חמוץ על מעשהו. והעונש יהיה על דרכו הכליל כליאה מאחריו סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארן תקופת המאסר."

הפעלת המאסרים המותניים:

אשר למאסרים המותניים, הכליל בהתאם להוראות סעיף 58 לחוק העונשין הוא שמי שמורשע בעבירה עליה חל המאסר המותנה, יש להפעיל את המאסר במצטבר לעונש שמותל עליו ואילו החירג הוא חפיפה ביניהם, בהתקנים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה (ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** (22.2.15); ע"פ 1552/15 **גאל נ' מדינת ישראל** (4.6.15); ע"פ 2336/16 **מזרaicב נ' מדינת ישראל** (14.12.17)). התנהלותו של הנאשם מלמדת כי הוא נוהג באלימות דרך חיים. המאסרים המותניים שהוטלו עליו, לא הרתיעו אותו, ולא עלה בידם להציב לו גבולות.

עם זאת, לצד דברים אלו, יש להתחשב בשיקום שעבר הנאשם בעברו, העובדה שנגם מהسمים אליו היה מכור שנים ארוכות, עבדתו בדוק בעתלית. על כן, יש להוtier פתח של תקווה בפני הנאשם, ולהפוך חלק מהמאסרים המותניים, על מנת לשחק בפניו את הגמול הראווי למי שמייטב את דרכיו. את הדגש בענישה יש ליתן בענישה הולמת וראויה בגין שני הティקים עליהם הוא נותן את הדין.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם עונש כולל המתיחס לשני הティקים ולמכלול העבירות:

1. 24 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו מיום 21/10/27.
2. אני מפעיל עונש מאסר מותנה מיום 20/10/14 של **4 חודשים** שהוטל על הנאשם בת"פ (קרית שמונה)
166690-08-20.
3. אני מפעיל עונש מאסר מותנה מיום 21/3/10 של **3 חודשים** שהוטל על הנאשם בת"פ (חיפה)
18195-05-19.
4. עוניי המאסר המותניים הנ"ל, יופעלו בחופף זה לזה, כך שרק עונש המאסר המותנה בין ה- 4 חודשים
יופעל במצטבר לעונש המאסר בתיק זה.
5. **ה הנאשם ירצה בסך הכל תקופת מאסר של 28 חודשים בפועל בגיןימי מעצרו מיום 27/10/21.**
6. 8 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו, וה坦אי הוא שהנתאים לא יעברו עבירות אלימות
מסוג פשע, לרבות אויומים.
7. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו, וה坦אי הוא שהנתאים לא יעברו עבירות אלימות
מסוג עון.
8. הנאשם ישלם פיצוי של - 3,000 ₪ למתלון עד תביעה מס' 3 בתיק הנוכחי (ת"פ 21-11-735).
9. הנאשם ישלם פיצוי של - 1,000 ₪ למתלון עד תביעה מס' 2 בתיק הציורף (ת"פ 21-11-7730) - בית

משפט השלום בטבריה).

10. היפויים ישולמו בתוך 60 יום מיום.

11. המזגיים יושמדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו סיון תשפ"ב, 14 יוני 2022, במעמד הצדדים.